20/05/2020

Μέγας Βασίλειος: Ολόκληρη η ζωή του Κυρίου μάς παιδαγωγεί προς την ταπεινοφροσύνην!

/ Ορθόδοξες Προβολές

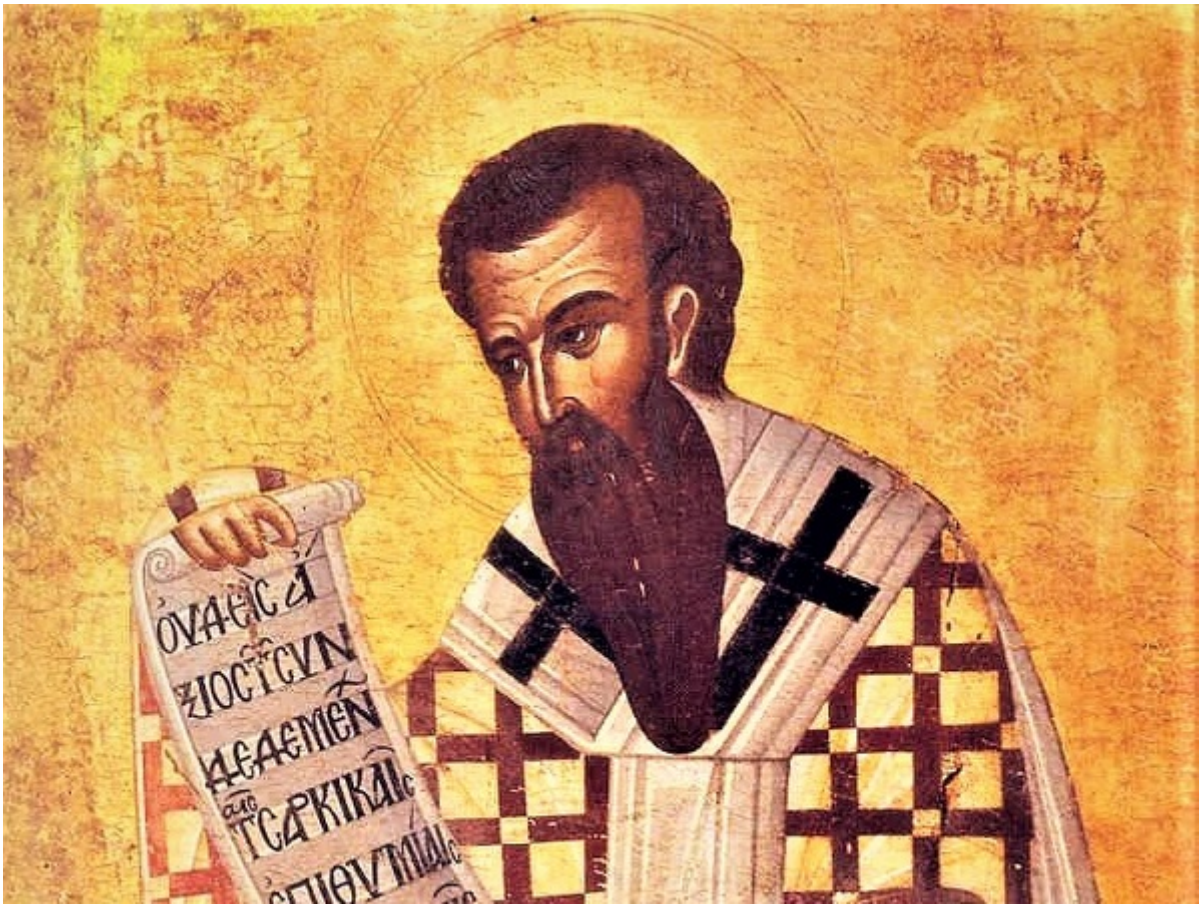

«Είδα όλες τις παγίδες του διαβόλου απλωμένες πάνω στη γη και στενάζοντας είπα: Ποιος άραγε μπορεί να τις προσπεράσει αυτές;

Και άκουσα μια φωνή να μου λέει: Η ταπεινοφροσύνη», είπε κάποτε ο Μέγας Αντώνιος, αποκαλύπτοντας το «κλειδί» για την Βασιλεία των Ουρανών.

Για την ταπεινοφροσύνη στη ζωή μας έκανε λόγο και ο Μέγας Βασίλειος στην «Ομιλίαν Περί Ταπεινοφροσύνης», από την οποία παραθέτουμε ένα απόσπασμα:

«Γενικά να ενθυμήσαι τον λόγον της αληθινής παροιμίας· «***Ο Κύριος περιφρονεί τους αλαζόνας, αλλά δεικνύει ευμένειαν προς τους ταπεινούς***».

Να έχης πρόχειρον τον λόγον του Κυρίου. «***Ο καθένας που υψώνει τον εαυτόν του θα ταπεινωθή, και εκείνος που ταπεινώνει τον εαυτόν του θα υψωθή***

».

Να μη γίνεσαι άδικος κριτής του εαυτού σου και να μη εξετάζης τα πράγματα χαριζόμενος εις τον εαυτόν σου.

Δηλαδή εάν μεν νομίζης ότι έχεις κάτι καλόν, αυτό να το θεωρείς αξιόλογον, να λησμονής δε θεληματικώς τα σφάλματα που διέπραξες μήτε να υπερηφανεύεσαι δι' αυτά που σήμερα επιτυγχάνεις και να συγχωρής τον εαυτόν σου δι' αυτά τα κακά που διέπραξες προ ολίγου και παλαιότερα
.

Αλλά όταν το παρόν κατόρθωμα σε ξιπάση, να φέρης εις την μνήμην σου το παλαιόν και έτσι θα κατασιγάσης την αναίσθητον φλεγμονήν της υπερηφανείας.

Και όταν ιδής τον πλησίον να αμαρτάνη, να μη εξετάσης μόνον αυτό, αλλά να θυμηθής και όσα καλά έχει πράξει ή πράττει και πολλάς φοράς θα τον εύρης να είναι καλύτερος από τον εαυτόν σου, όταν τον εξετάζης δι' όλα και δεν κρίνης μόνον μερικά.

Διότι ούτε ο Θεός κρίνει τον άνθρωπον μερικώς. «***Εγώ, λέγει, έρχομαι να συγκεντρώσω τα έργα και τους λογισμούς αυτών***».
Και όταν κάποτε επέπληξε τον Ιωσαφάτ διά την πρόσφατον αμαρτίαν του, ενεθυμήθη και τα κατορθώματά του, με το να ειπή. «***Εν τούτοις υπάρχει κάτι καλόν μέσα σου***».

Κάθε φοράν αυτά και παρόμοια να επαναλαμβάνωμεν εις τον εαυτόν μας εναντίον της υπερηφανείας, διά να υψωνώμεθα, αφού ταπεινώνομεν τους εαυτούς μας με το να μιμούμεθα την άκραν ταπείνωσιν του Κυρίου, που κατέβη από τον ουρανόν και να προχωρούμεν αντιθέτως, από την ταπείνωσιν εις εξαίσιον ύψος.

Διότι πράγματι ολόκληρον την ζωήν του Κυρίου την ευρίσκομεν να μας παιδαγωγή προς την ταπεινοφροσύνην.

Ενώ ήταν βρέφος, δεν τον έβαλαν εις κρεββάτι, αλλά εις το σπήλαιον και εις το παχνί.

Επέρασε την ζωήν του εις το σπίτι του ξυλουργού και της πτωχής μητέρας, υπακούων εις την μητέρα και εις τον αρραβωνιαστικόν αυτής.

Εδιδάσκετο και ήκουε πράγματα, τα οποία δεν είχεν ανάγκην να ακούση· ερωτούσε και με τας ερωτήσεις του εθαυμάζετο διά την σοφίαν του.

Υπετάσσετο εις τον Ιωάννην, και ο Δεσπότης εδέχετο το βάπτισμα από τον δούλον

.

Δεν ανθίστατο εις κανένα από αυτούς που εξεγείροντο εναντίον του, ούτε αντέτεινε την άρρητον εξουσίαν που είχεν, αλλ’ υπεχωρούσεν ωσάν εις περισσότερον δυνατούς και επέτρεπεν εις την πρόσκαιρον εξουσίαν να φανερώνη την δύναμίν της.

Εμπρός εις τους αρχιερείς εστέκετο εις στάσιν δικαζομένου· εις τον ηγεμόνα προσήγετο και υπέμεινε την δίκην και μολονότι ημπορούσε να αποδείξη ότι ψεύδονται οι συκοφάνται, υπέμεινε διά της σιωπής την συκοφαντίαν των.

Επτύετο από τους δούλους και τους τιποτένιους υπηρέτας· παρεδίδετο εις τον θάνατον και μάλιστα εις τον πιο αισχρόν διά τους ανθρώπους θάνατον.

Έτσι επέρασεν όλα τα στάδια ως άνθρωπος από την γέννησιν ως το τέλος της ζωής.

Και ύστερα από αυτήν την ταπείνωσιν φανερώνει την δόξαν και μαζί με τον εαυτόν του δοξάζει και αυτούς που μαζί του έγιναν άδοξοι.

Απ’ αυτούς πρώτοι είναι οι μακάριοι μαθηταί· αυτοί που πτωχοί και γυμνοί διέτρεξαν ολόκληρον την οικουμένην, χωρίς να έχουν την σοφίαν του λόγον, χωρίς να συνοδεύωνται από πλήθος υπηρετών, αλλά μοναχοί και σαν αλήτες και έρημοι διέτρεχαν την ξηράν και την θάλασσαν· εμαστιγώνοντο, ελιθοβολούντο, εδιώκοντο και τέλος εφονεύοντο.

Αυτά είναι δι’ ημάς πατρικά και θεία διδάγματα.

Αυτούς ας μιμηθούμεν, διά να ανατείλη εις ημάς από την ταπείνωσιν αιώνιος δόξα, η τελεία και αληθινή δωρεά του Χριστού».

Απόσπασμα Από Την “Ομιλίαν Περί Ταπεινοφροσύνης” Του Μεγάλου Βασιλείου, Όπως Δημοσιεύεται Σε Απόδοση Στην Νεοελληνική, Στον Τόμο “Μ. Βασιλείου Έργα 6”, Της Σειράς Έλληνες Πατέρες Της Εκκλησίας, Των Εκδόσεων Πατερικαί Εκδόσεις “Γρηγόριος Παλαμάς”. Εισαγωγή, Κείμενο, Μετάφραση, Σχόλια Βασίλειος Ψευτογκάς.

Πηγή: www.diakonima.gr